

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

ל' בסיוון תשפ"א
10.06.2021
סימוכין : 2000-1100-2021-0010904

לכבוד

ד"ר אביחי מנדלבלויט
היועץ המשפטי לממשלה

שלום רב,

הנדון: החלטה בעניין הענקת פרס ישראל לשנת תשפ"א

פרס ישראל הוא פרס לאומי הניתן למיטב בנותינו ובנינו אשר, באמצעות עשייה אקדמית או עשייה חברתית ראויות לציון, תרמו תרומה רבת ערך לעוצמתה הרוחנית של מדינת ישראל.

לכן כאשר נשקלת מועמדותו של איש אקדמיה לקבלת הפרס בתחומו המקצועי, עניין התרומה לאקדמיה הישראלית, ובאמצעותה - למדינת ישראל, אינו הטפל ההולך אחרי העיקר אלא, לכל הפחות, שיקול שווה-ערך לשיקול המצוינות האקדמית, אף אם בסדר הדברים הוא נשקל רק לאחר שהמועמד צולח את תנאי המצוינות האקדמית.

כל ניסיון לראות בפרס ישראל מעין "פרס נובל לעניים" הניתן אך ורק על יסוד שיקולים של מצוינות אקדמית ומתוך עיוורון מוחלט ומכוון לשאלת התרומה לאקדמיה הישראלית ולמדינת ישראל, חוטא לתכלית הפרס, שהיא העלאה על נס של תרומת הזוכים לאקדמיה הישראלית ולמדינת ישראל ועידוד אחרים ללכת בדרכם.

רבים הם הפרסים, הבינלאומיים והמקומיים, הניתנים לאנשי אקדמיה על ידי עמיתיהם למקצוע וזאת אך ורק על יסוד שיקולים של הצטיינות אקדמית בתחום מחקרם. פרסים אלה נתפסים, בצדק, כביטוי להכרה בתרומת הזוכים למדע העולמי ולא כהוקרה על תרומת הזוכים, באמצעות פעילותם המחקרית או האקדמית, למדינה מסוימת.

פרס ישראל אינו נמנה על פרסים אלה. פרס ישראל הוא מתנתה של מדינת ישראל למי שבאמצעות פעילותם המחקרית והאקדמית או באמצעות פעילותם החברתית הראויות לציון תרמו תרומה רבת ערך לעוצמתה הרוחנית של מדינת ישראל והפכו אותה למקום טוב

רה' שבטי ישראל 34, ירושלים; 9510557 טל' 073-3933160 פקס 073-3933064 | E-mail: sar@edu.gov.il
Shivtei Israel 34, Jerusalem 9510557 | Tel 073-3933160 Fax 073-3933064
شارع شبطي اسرائيل 34, اورشليم-القدس, 9510557 هاتف 073-3933160 فاكس 073-3933064 | www.edu.gov.il
מסמך זה עלול להכיל מידע המוגן לפי חוק הגנת הפרטיות – מוסרו שלא כדין עובר עבירה

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

יותר. לא בכדי שמה של מדינת ישראל מתנוסס בגאון על הפרס. זהו הפרס של מדינת ישראל למי שתרמו למדינת ישראל. מדינת ישראל אינה רק הכיס העמוק המממן את מתן הפרס, הגורם המארגן את טקס הענקתו או מי שרק משאילה את שמה ויוקרתה לפרס. לכן גם אין להפוך את מדינת ישראל לחותמת גומי בלבד על המלצת אנשי האקדמיה בשאלה מיהו החוקר הבולט ביותר מבין המועמדים לקבלת פרס בתחום מסוים.

אין חולק כי תנאי הכניסה שאין בילתו לשערי המועמדות לקבלת פרס ישראל הוא מצוינות אקדמית או חברתית. מבחינת סדר הדברים זהו גם התנאי הראשון הנבדק. על בחינת עמידת המועמד בתנאי זה מופקדים אנשי האקדמיה המרכיבים את ועדת הפרס. ואכן, את ועדת הפרס מרכיבים חוקרים אחרים מעולמו המקצועי של המועמד שכן אלו, על יסוד כישוריהם האקדמיים וניסיונם, יטיבו לשפוט את עמידת המועמד בתנאי המצוינות האקדמית. מקובל עלי כי לא ראוי ששר החינוך, שאין לו את הכלים לשפוט את המלצתה המקצועית של ועדת הפרס בכל הנוגע לכישוריו האקדמיים והמחקריים של המועמד, יתערב בהמלצתה המקצועית של ועדת הפרס, זולת באותם מקרים בהם נפלו כבר על פני הדברים פגמים באופן קבלת ההמלצה (למשל, כאשר חברי הועדה פועלים בניגוד עניינים). ואולם עמידת המועמד בתנאי זה שעניינו מצוינות מקצועית אינה מבטיחה לו את קבלת פרס ישראל שכן עליו לעמוד בתנאי נוסף והוא - התרומה למדינת ישראל. על בחינת עמידת המועמד בתנאי זה מופקד, להבנתי, שר החינוך באותם מקרים חריגים יחסית בהם תרומתו המחקרית והאקדמית של המועמד אינה מכריעה גם את שאלת תרומתו למדינת ישראל.

אמת היא כי במרבית המקרים מלאכתו של שר החינוך קלה כיון שתרומת המועמד לחברה הישראלית ולמדינת ישראל ניכרת כבר על פני הדברים ואינה שנויה במחלוקת, למשל כאשר היא שזורה בתוך עשייתו האקדמית ונובעת ממנה כאשר אל מול התרומה הוודאית לא ניצבת כל טענה בדבר פגיעה באקדמיה הישראלית ובמדינת ישראל. כך, למשל, במקרה של מדען פורץ דרך שהפליא במחקרו, העמיד דורות על גבי דורות של תלמידים שימשיכו את דרכו ואיש אינו חולק על כך כי בזכותו האקדמיה הישראלית, ובהמשך לכך מדינת ישראל, חזקה יותר.

לכן, כפי שמלמד אותנו ניסיון העבר, במרבית המקרים שר החינוך יכול לסמוך את ידו על המלצתה המקצועית של ועדת הפרס שכבר מקפלת בתוכה במשתמע גם את סוגית התרומה למדינת ישראל, והעברת המועמד דרך מסננת נוספת, היא מסננת התרומה למדינת ישראל, אינה מובילה לתוצאה שונה מהתוצאה אליה הגיעה ממילא ועדת הפרס. ואולם יתכנו

רה' שבטי ישראל 34, ירושלים; 9510557 טל' 073-3933160 פקס 073-3933064 | E-mail: sar@edu.gov.il
Shivtei Israel 34, Jerusalem 9510557 | Tel 073-3933160 Fax 073-3933064
شارع شيبطي يسرائيل 34, اورشليم-القدس, 9510557 هاتف 073-3933160 فاكس 073-3933064 | www.edu.gov.il
מסמך זה עלול להכיל מידע המוגן לפי חוק הגנת הפרטיות – מוסרו שלא כדין עובר עבירה

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

מקרים, חריגים (כך יש לקוות), בהם לצד העדר הספקות בשאלת יכולותיו המחקריות של המועמד יעלו ספקות של ממש באשר לתרומתו למדינת ישראל, ובהתאם – באשר להתאמתו לקבלת פרס הניתן על תרומה למדינת ישראל.

כך, למשל, בתרחיש בו ידו האחת של המועמד בונה את האקדמיה הישראלית (למשל, באמצעות מחקרים פורצי דרך) וידו האחרת הורסת (למשל, חס ושלום, באמצעות פגיעה בתלמידי מחקר או במוסדות מתחרים), כך שבמאזן הכולל של הדברים אין המועמד עומד בתנאי התרומה למדינת ישראל. במקרים כאלה, לשיטתי, אם ועדת הפרס מסרבת להרחיב את מבטה אל מעבר לשאלת יכולותיו המחקריות של המועמד, על שר החינוך להפעיל את שיקול דעתו ולהכריע בעצמו, כמי שהופקד מטעם המדינה על הענקת הפרס וכמי שגם יידרש בסופו של יום להעניק את הפרס למועמד במסגרת טקס ממלכתי ביום העצמאות של מדינת ישראל, האם במאזן הדברים הכולל מדובר במועמד הראוי לקבלת הפרס. למותר לציין כי בהפעילו את שיקול דעתו, על שר החינוך לוודא היטב כי הוא שוקל שיקולים לבר-פוליטיים וכי הוא בוחן את תרומת המועמד למדינת ישראל ולחברה הישראלית מתוך נקודת מבט רחבה שאינה מזוהה עם מחנה פוליטי כזה או אחר.

איני מקבל את גישת עורך דינו של פרופ' גולדרייך במכתבו מיום 5.5.2021 לפיה שר החינוך הוא חותמת גומי בלבד על החלטת ועדת הפרס וכי תהליך קבלת ההחלטות מסתיים ברגע בו הוועדה סיימה את עבודתה. במלוא הכבוד הראוי, פרס ישראל אינו פרס של האקדמיה שאנשי אקדמיה רשאים, לפי שיקול דעתם הבלעדי והמוחלט, להעניק לעמיתיהם כאילו היינו מצוים ב-old boys club, וזאת מבלי שמדינת ישראל, באמצעות שר החינוך, תפעיל על התהליך פיקוח אפקטיבי. לשיטתי עמדתי גם עולה בקנה אחת עם פסיקתו העקבית של בית המשפט העליון. גישת עורך דינו של פרופ' גולדרייך, המבקשת לרדד את תפקידו של שר החינוך לפיקוח אדמיניסטרטיבי רופף על עבודת ועדת הפרס, חוטאת לאופיו הלאומי של פרס ישראל והופכת אותו, בניגוד מוחלט לתכליתו, לעוד אחד מאותם פרסים שחוקרים מעניקים לחוקרים, במעין משחק פנימי של יד רוחצת יד. ואולם אין מדובר בעוד פרס שחוקרים מעניקים לחוקרים (אחרים). מדובר בפרס לאומי, המוענק על ידי השר כנציגה של מדינת ישראל, ועל כן על הזוכה בו לעמוד – בנוסף לתנאי המצוינות המחקרית – גם בתנאי התרומה למדינת ישראל. בעוד שרק ועדת הפרס כשירה להכריע, במצב הדברים הרגיל, בעמידת המועמד בתנאי המצוינות המחקרית, אין לוועדת הפרס כל יתרון על פני שר החינוך בכל הנוגע להכרעה בשאלת התרומה למדינת ישראל מקום בו שאלה זו אינה מקופלת

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

לחלוטין בשאלת המצוינות המחקרית. יתר על כן, יתכנו מקרים – כפי שאף אירע בפועל בענייננו – בהם ועדת הפרס כלל לא תהיה כשירה להכריע בשאלת התרומה למדינת ישראל, למשל לנוכח סירובה לבחון את העובדות הדרושות לעניין זה או לנוכח העדר הכלים הדרושים לצורך בחינה יסודית של השאלה.

מן הכלל אל הפרט: ועדת פרס ישראל לתחום מדעי המחשב לשנת תשפ"א המליצה להעניק את פרס ישראל לשנת תשפ"א לפרופ' עודד גולדרייך, מדען מחשב ממכון וייצמן. איני מהרהר אחרי או מערער על המלצתה המקצועית של ועדת הפרס. נקודת המוצא לבחינת היא ההנחה שפרופ' גולדרייך עולה על המועמדים האחרים שעמדו לנגד עיני ועדת הפרס בכל הנוגע ליכולותיו המחקריות.

ואולם בענייניו של פרופ' גולדרייך מתקיים התרחיש של יד אחת בונה ויד שניה הורסת, שכן אל מול יכולותיו המחקריות (לגביהן כבר הכריעה ועדת הפרס), עומדת **פעילותו** הנמשכת המבקשת, בכוונת מכוון, לפגוע באקדמיה הישראלית ובמדינת ישראל לצורך, ככל שניתן להבין מעמדת עורך דינו של פרופ' גולדרייך, קידום עמדות פוליטיות.

אקדים ואומר כי לעמדתו הפוליטית של פרופ' גולדרייך, ההפוכה לחלוטין לשלי, אין כל רלבנטיות לצורך בחינת מועמדותו לקבלת פרס ישראל. בין מקבלי פרס ישראל בכל שנה, וגם השנה, מצויים בעלי עמדות פוליטיות שונות ואף מקוטבות. גיוון הדיעות הפוליטיות בקרב מקבלי הפרס, בשנים עברו וגם השנה, הוא עניין להשתבח בו ואחת הסיבות להתגאות בהשגיה של מדינת ישראל, בה בעלי דיעות פוליטיות שונות עובדים כתף אל כתף על מנת לקדם את המדינה והחברה הישראלית. אילו הייתי משתכנע כי לצד היותו חוקר מוביל פרופ' גולדרייך גם תרם לחוסנה של מדינת ישראל באמצעות תרומתו לאקדמיה והותיר אחריו אקדמיה ישראלית חזקה יותר, הייתי גאה להעניק לו את פרס ישראל למדעי המחשב לשנת תשפ"א וזאת חרף עמדותי הפוליטית ההפוכה לשלו וחרף סלידתי מאמירותיו (הכוזבות והבלתי ראויות לשיטתי) בקשר לחיילי צה"ל ומערכת המשפט הצה"לית. ואולם לאחר שבחנתי את הסוגיה לעומק, עיינתי בחומרים שנאספו, שוחחתי עם אנשי מקצוע מישראל ומחוץ לישראל והתייעצתי עם אנשי פרקליטות המדינה, נחה דעתי כי פרופ' גולדרייך אינו עומד לעת זו בתנאי התרומה למדינת ישראל שכן תרומתו למדינה באמצעות מחקריו מתקזזת אל מול פעילותו הנמרצת להחרמת מוסדות מחקר ישראלים – פעילות הנעשית בהתמדה ובמכוון ואשר גרמה ומוסיפה לגרום לפגיעה של ממש באקדמיה הישראלית.

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

פרופ' גולדרייך פועל וקורא לאורך שנים לגופים חיצוניים להחרים את מדינת ישראל. מדובר בפעילות עקבית הנמשכת גם לאחר שמדינת ישראל, כמו מדינות אחרות בעולם, אמרה את דברה בנושא וקידמה חקיקה המבטאת עמדה ברורה ונחרצת בסוגית החרם. חמורה מכך היא העובדה שחיצו של פרופ' גולדרייך ופעילותו בנושא, שלא לי לקבוע אם היא עולה לכדי הפרה של חוקי מדינת ישראל, מכוונים גם כלפי חלקים מהאקדמיה הישראלית ובראשם – אוניברסיטת אריאל. לא רק שפרופ' גולדרייך פגע במכוון וביודעין בחלקים מהאקדמיה הישראלית – פרופ' גולדרייך אף גייס לשם כך את יוקרתו האקדמית ועל הקריאה להחרים את אוניברסיטת אריאל חתם לא כאדם פרטי אלא בכובעו האקדמי. מדובר בניצול יוקרה אקדמית ותפקיד באקדמיה הישראלית על מנת לפגוע בחלקים אחרים של האקדמיה הישראלית, כשהתוצאה היא החלשת האקדמיה הישראלית ותרומה שלילית לחוסנה של מדינת ישראל.

נמסר לי כי פרופ' גולדרייך טוען כי עמדתו בנוגע לאוניברסיטת אריאל היא, בעיקרה, עמדה פוליטית וסיועו הפעיל להחרמת אוניברסיטת אריאל – תוך פגיעה בוטה בחוקריה ובתלמידיה - היא נקיטת עמדה פוליטית לגיטימית. לכן, לשיטתו, החלטה שלא להעניק לו את פרס ישראל מהווה "ענישה" פסולה על השקפה פוליטית. מדובר בטענה חסרת יסוד.

אקדים ואציין כי אני חולק על השקפתו של פרופ' גולדרייך כאילו הקריאה להחרמת אוניברסיטת אריאל ותרומתו הפעילה והנמשכת לקידום חרם כאמור היא נקיטת עמדה פוליטית. עוד אציין כי קשה להשתחרר מהרושם שיתכן ומניעים אחרים (כגון "קנאת סופרים", מאבק על תלמידים ותקציבים, זכיה לתמיכת גופים בחו"ל המעודדים חוקרים ישראלים להשתלח במדינת ישראל ועוד) תורמים, לפחות במידה מסוימת, להשתלחות של פרופ' גולדרייך באוניברסיטת אריאל.

אוניברסיטת אריאל היא אוניברסיטה ככל אוניברסיטה אחרת במדינת ישראל ואמונה, לצד שאר המוסדות האקדמיים של ישראל, על הכשרת דור העתיד של חוקרי ישראל, תהא עמדתם הפוליטית אשר תהא. אוניברסיטת אריאל אינה גוף פוליטי: פעילותה אינה מכוונת להשגת מטרה פוליטית אלא לקידום המחקר והמדע; את שורותיה מאיישים, הן מצד המרצים והן מצד הסטודנטים, בעלי עמדות פוליטיות שונות; ומיקומה הגיאוגרפי אינו פוסל אותה ומחריג אותה משורת המוסדות האקדמיים בישראל. מי שקורא להחרים את אוניברסיטת אריאל ואף פועל בנושא, אינו נוקט עמדה פוליטית אלא פועל במכוון ובמודע להחלשת האקדמיה הישראלית.

רה' שבטי ישראל 34, ירושלים; 9510557 טל' 073-3933160 פקס 073-3933064 | E-mail: sar@edu.gov.il
Shivtei Israel 34, Jerusalem 9510557 | Tel 073-3933160 Fax 073-3933064
شارع شبطي اسرائيل 34, اورشليم-القدس, 9510557 هاتف 073-3933160 فاكس 073-3933064 | www.edu.gov.il
מסמך זה עלול להכיל מידע המוגן לפי חוק הגנת הפרטיות – מוסרו שלא כדין עובר עבירה

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

ממידע שהובא לידיעתי ועמד לנגד עיני במועד קבלת החלטתי, לרבות מידע שהגיע אל שולחני היום, נחה דעתי כי הפגיעה באוניברסיטת אריאל עקב הקריאות הנמשכות להחרמתה – קריאות להן פרופ' גולדרייך הוא שותף פעיל וקולני – היא פגיעה של ממש ולא עניין תיאורטי גרידא. לפגיעה זו יש משמעות כלכלית ואיכותית ברמה הלאומית. לא ניתן לחלוק באמת על כך שמצבה של האקדמיה הישראלית ומעמדה בעולם התערערו בעקבות פעולותיו של פרופ' גולדרייך, ובעניין זה ראשי אוניברסיטת אריאל אמרו דברים ברורים וחד משמעיים. פגיעה זו עלולה להעמיק עוד יותר ככל שמדינת ישראל תיתן לה את ידה בעקיפין באמצעות הענקת פרס ישראל למי שפועל בגלוי ובשיטתיות להחרמת אוניברסיטת אריאל.

אפילו אם אניח, לצורך הדיון, כי מנקודת מבטו הסובייקטיבית של פרופ' גולדרייך פעולותיו להחרמת אוניברסיטת אריאל הן פעולות פוליטיות, אין בדבר כדי להביא לשינוי החלטתי.

לאף חוקר בישראל, מבריק ככל שיהיה, אין זכות קנויה לקבלת פרס ישראל והמילים "פעילות פוליטית" אינן מילות קסם שמאפשרות למועמד לקבלת הפרס לדלג מעל או לעקוף את מבחן התרומה למדינת ישראל. אם פרופ' גולדרייך בחר, מסיבות כלשהן, פוליטיות או אחרות, לחתור תחת מעמדו, העולמי והמקומי, של מוסד אקדמי מוכר בישראל ולפעול להחרמתו ולהדרתו, מדובר בבחירה שאי אפשר להתעלם ממנה כאשר באים לאמוד את עמידתו של הפרופ' במבחן התרומה למדינת ישראל. מדובר בשטר ששוברו בצידו, לפחות בכל הנוגע לשאלת עמידתו של פרופ' גולדרייך בתנאים לקבלת פרס ישראל. סברתו של פרופ' גולדרייך כי הצבעה על מניע פוליטי כעומד ביסוד פעולותיו תקנה לו אוטומטית חסינות אפקטיבית מבחינת תרומתו למדינת ישראל לצורך קביעת עמידתו בתנאים לקבלת פרס ישראל היא סברה שאין לה יסוד. לא הכל פוליטי ולא מהכל ניתן לחמוק בתירוץ לפיו "פעלתי" ממניע פוליטי.

בשולי הדברים ולמעלה מן הצורך אציין כי על אף שפרופ' גולדרייך מעיד על עצמו כמי שאינו תומך בתנועת החרם נגד מדינת ישראל (BDS), פרופ' גולדרייך פעל בניסיון להעניק לגיטימיות לתנועת ה-BDS כאשר הצטרף לקריאה לפרלמנט הגרמני שלא להוציא את תנועת ה-BDS אל מחוץ לחוק (בנימוק כי מדובר בתנועה אנטישמית). מכתב עורך דינו של פרופ' גולדרייך מיום 5.5.2021, שנשלח במענה לניסיון לקבל מפרופ' גולדרייך נתונים עובדתיים לצורך בירור עמידתו בתנאי התרומה למדינת ישראל, הבהיר היטב (בסעיף 6 למכתב) כי לשיטתו של פרופ' גולדרייך מדובר בתנועה **פוליטית** (ועל כן, לגיטימית). ואולם, כאמור, לא הכל פוליטי. מי שאוחז בעמדה (ופועל בהתאם לעמדה זו) לפיה תנועת החרם,

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

שמדינות רבות ונאורות בעולם פעלו ופועלות להוצאתה אל מחוץ לחוק, היא תנועה פוליטית (ועל כן, לגיטימית), נותן את ידו, הלכה למעשה, לגיטימציה של תנועת החרם וחותר בגלוי ובאופן בוטה תחת מאמציהן של מדינת ישראל ומדינות נוספות להילחם בתנועה.

שוב, מוכן אני להניח כי טענת פרופ' גולדרייך לפיה הוא אינו תומך של תנועת החרם אינה טענה כוזבת ביודעין שנטענה אך ורק לצורך קבלת הפרס. ואולם גם אם פרופ' גולדרייך אינו רואה את עצמו כתומך של התנועה – מעשיו תומכים גם תומכים בתנועה ותורמים תרומה של ממש למלחמתה של התנועה נגד הניסיונות להוציאה אל מחוץ לחוק. גם קריאותיו של פרופ' גולדרייך להחרמת מדינת ישראל או להחרמת אוניברסיטת אריאל מהוות תמיכה של ממש בתנועת החרם, בין היתר כיון שהן מבקשות לקדם את טקטיקת הפעולה של תנועת החרם, שאף הפכה לסימן ההיכר שלה, ובכך מעניקות לה לגיטימציה. מסיבה זו גם ברור לי מדוע פעילים מרכזיים במלחמה בתנועת החרם מהם התקבל מידע סבורים כי פרופ' גולדרייך אינו אומר אמת כאשר הוא מעיד על עצמו כמי שאינו תומך בתנועת החרם, בשעה שהוא פועל בגלוי על מנת למנוע דה-לגיטימציה של תנועת החרם ולקידום מטרותיה (בדרך של החרמת מוסדות בישראל).

הנה כי כן, מהתשתית העובדתית שעמדה לנגד עיני במועד קבלת ההחלטה, עולה תמונה ברורה של פעילות נמשכת (לאורך שנים), עקבית ומכוונת של פרופ' גולדרייך שתוצאתה היא פגיעה של ממש באקדמיה הישראלית ובמדינת ישראל. כאשר אני בוחן את הדברים לצורך הענקת פרס ישראל, מסקנתי היא כי את תרומתו של פרופ' גולדרייך כחוקר מאיינים מעשיו הנמשכים של פרופ' גולדרייך המכוונים לפגוע במדינת ישראל ובחלקים מהאקדמיה הישראלית. יתכן כי פרופ' גולדרייך ראוי לקבל פרסים אקדמיים שונים בזכות מחקריו בתחום מדעי המחשב אבל את פרס ישראל – הפרס של מדינת ישראל, המוענק על תרומה למדינת ישראל – אין פרופ' גולדרייך ראוי לקבל, לפחות לא לעת זו. יתכן כי בעתיד פני הדברים יהיו שונים, שהרי מודה ועוזב – ירוחם. לפרופ' גולדרייך עוד נכוננו עלילות ויש בפניו עוד שנים רבות בהן הוא יוכל לפעול, אם רק ירצה, על מנת לחזק את האקדמיה הישראלית ולתרום תרומה חיובית לחוסנה של מדינת ישראל. אם כך יעשה, תיפתח בפניו הדרך לקבלת פרס ישראל. ואולם כל עוד ידו האחת בונה והשניה הורסת, אין הוא עומד בתנאים לקבלת הפרס.

שר החינוך
State of Israel
دولة إسرائيل

לאור כל האמור לעיל, החלטתי **לדחות** את המלצתה המקצועית של ועדת פרס ישראל לשנת תשפ"א לחקר מדעי המחשב להעניק את פרס ישראל לשנת תשפ"א לחקר מדעי המחשב לפרופ' גולדרייך.

צר לי שהועדה בחרה, מסיבותיה, לא להידרש לבחינה יסודית של שאלת תרומתו של פרופ' גולדרייך למדינת ישראל (וזאת בתירוץ המתחכם כי מדובר בוועדה של "חוקרים" ולא "חוקרים פרטיים") וניסתה להפוך את פרס ישראל לפרס של "חוקרים לחוקרים" במקום לשמר את אופיו כפרס לאומי הניתן לחוקרים מבריקים שתרמו לחוסנה של מדינת ישראל ולערוך מול פרופ' גולדרייך את הבירור היסודי המתחייב. אולם הועדה בחרה, מסיבותיה, שלא לבצע את הבחינה הנדרשת ולאחר מכן בחרה, מסיבותיה, לנסות לכפות עלי את המלצתה באופן חסר תקדים (ולפי יעוץ שקיבלתי, גם חסר יסוד מהבחינה המשפטית).

כפועל יוצא מן האמור לעיל, פרס ישראל לחקר מדעי המחשב לא יוענק בשנת תשפ"א.

בברכה,

חה"כ יואב גלנט
שר החינוך

העתק:

עו"ד אילת מלקמן, יועמ"ש משרד החינוך
דוד פלבר, יועץ השר לפרסי ישראל